

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 2T/23/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3717010076
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Kovačínová
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2021:3717010076.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Považskej Bystrici, samosudkyňou JUDr. Luciou Kovačínovou, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 31.05.2021, trestnej veci obžalovaného W. S., nar. XX.XX.XXXX M. W. A., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b) Tr. zák., s poukázaním na § 138 písm. b) Tr. zák., takto

rozhodol:

obžalovaný W. S. Y. Q. F. Í. K., nar. XX.XX.XXXX M. W. A., trvale bytom Y. W., Y. W. A., B. T., toho času vo výkone trestu odňatia slobody v inej trestnej veci v Ústave na výkon trestu odňatia slobody H. je vinný, že

hoci bol ako otec mal. Z. Ď., nar. XX.XX.XXXX, povinný podľa Zákona o rodine, ako aj na základe rozsudku Okresného súdu Pov. Bystrica, sp. zn. 6P/85/2015, zo dňa 11.01.2016, právoplatného dňom 09.02.2016, ktorým mu bolo určené otcovstvo k dieťaťu a zároveň aj učené prispievať na jej výživu po 80,- Eur mesačne, vždy do posledného dňa v predchádzajúcom mesiaci, do rúk matky dieťaťa P. Ď., bytom W. A., V. XXX/XX, túto povinnosť neplnil vôbec, ani v mieste bydliska dieťaťa bývajúceho s matkou, ani na inom mieste a tejto povinnosti sa úmyselne vyhýbal tak, že napriek tomu, že od 01.02.2009 podnikal na základe živnostenského oprávnenia, v predmete podnikania - prípravné práce ku realizácii stavby, nepodnikal tak, aby dosahoval zisk a mohol pravidelne platiť výživné, napriek tomu svoje oprávnenie podnikateľ nepozastavil, ani nezrušil, počas kritickej doby nebol evidovaný na príslušnom úrade práce, nepoberal dávky a príspevky v hmotnej núdzi, ani mu neboli vyplácané dávky sociálnou poisťovňou, čím mu za obdobie od februára 2016 do októbra 2016 vrátane, od júla 2017 do decembra 2017 vrátane, od januára 2018 až marca 2018 vrátane, od januára 2019 až novembra 2019 vrátane, a od februára 2020 do novembra 2020 vrátane, vznikol dlh na výživnom vo výške 3.120,- Eur,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného,

t ý m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b) Tr. zák., s poukázaním na § 138 písm. b) Tr. zák. a

o d s u d z u j e s a z a t o

podľa § 207 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l), Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., na trest odňatia slobody v trvaní 18 (slovom: osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. sa obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Považská Bystrica podal na obžalovaného obžalobu pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b/ Tr. zák. s poukázaním na § 138 písm. b/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak ako je uvedené vo výroku.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkyne P. V., oboznámením rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 6C/80/2015, oboznámením správ na obžalovaného, registra trestov a registra priestupkov a zistil nasledovné:

Obžalovaný uviedol, že si je plne vedomý toho, že výživné neplatil, avšak bolo to preto, že nemal na poškodenú adresu, asi pol roka dozadu bol za poškodenou v C., aj pred barákom, aby mu dal adresu, ale mu povedala, že od neho nič nechce, tiež keď jej písal sms tak mu napísala zdochni. On jej to nedal do ruky vtedy preto, že nevedel, že sa to dá uhradiť aj takto. Výživné neposielal, pretože bol väčšinou v Čechách, sestra ho obrala o všetko. Uviedol, že od februára 2016 do októbra 2016 pracoval v spoločnosti Remont, s.r.o. Trnava, v novembri 2016 bol vzatý do väzby, kde bol asi do mája 2017, potom pracoval v spoločnosti Sates Morava a následne išiel opäť do výkonu trestu. Keď bol v Čechách, pracoval v spoločnosti Hemstav a predtým pre spoločnosť Ingdop, s.r.o.

Svedkyňa P. V. uviedla, že od obžalovaného jej nikdy žiadne peniaze neprišli, poberá len náhradné výživné, aký je však celkový dlh na výživnom nevie. Tvrdila, že odkedy sa poznajú obžalovaný vie, že býva v prenajatom byte na T., nie raz bol aj priamo vo vchode, v ktorom býva, dokonca mu aj dávala číslo účtu.

Z rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 11.1.2016 sp. zn. 6C/85/2015 právoplatného 09.02.2016 vyplýva, že súd určil, že obžalovaný je otcom maloletej Z. V., maloletú zveril do osobnej starostlivosti matky a obžalovaného zaviazal k povinnosti prispievať na výživu maloletej sumou 80,- € mesačne od 11.05.2014. Zároveň bol obžalovaný zaviazaný uhradiť zameškané výživné za obdobie od 11.05.2014 do 31.01.2016 v sume 1.654,20 € v 50,- € mesačných splátkach.

Zo správy spoločnosti REMONT SK, s.r.o. bolo zistené, že obžalovaný pre nich vykonával práce od januára 2016 do júna 2016 a od 02.11. 2016 do 17.11.2016.

Zo správy Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže bolo zistené, že obžalovaný bol vo výkone trestu odňatia slobody od 17.11.2016 do 17.06.2017 a od 09.04.2018 do 09.12.2018.

Zo správy Sociálnej poisťovne bolo zistené, že od 01.07.2015 do 30.09.2017 bol obžalovaný živnostník, od 13.01.2020 do 20.04.2020 pracoval v spoločnosti MEGAWASTE SLOVAKIA, s.r.o. a od 01.10.2020 do 16.12.2020 v spoločnosti AGROROZKVVET, s.r.o. Uvedené vyplýva aj zo živnostenského registra a zo správ spoločností MEGAWASTE SLOVAKIA, s.r.o. a AGROROZKVVET, s.r.o.

Zo správy Českej správy sociálneho zabezpečení je zrejmé, že v období od októbra 2016 evidujú u obžalovaného jeden poisťný vzťah, a to v spoločnosti HEMSTAV, s.r.o. od 11.03.2019 do 09.08.2019.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica vyplynulo, že v období od 10.12.2019 do 12.01.2020 bol obžalovaný evidovaný ako uchádzač o zamestnanie. Predtým bol naposledy evidovaný ako uchádzač o zamestnanie v roku 2003.

Z lustrácie v ZVJS je zrejmé, že od 15.12.2020 je obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody.

Vzhľadom na takto prevedené dokazovanie potom súd nemal pochybnosti, čo do zistenia skutkového stavu. Tento mal preukázaný najmä výpoveďou svedkyne, z ktorej jednoznačne vyplynulo, že obžalovaný jej nikdy na výživné žiadne peniaze neposlal a v podstate sám obžalovaný uvedenú

skutočnosť nepoprel. Tvrdenia obžalovaného, že nevedel kam má peniaze posielat' súd považoval za účelové, nakoľko jednak sama poškodená potvrdila, že obžalovaný vedel kde býva, jednak to potvrdil obžalovaný, keď uviedol, že bol za ňou pri paneláku a tiež v práci a navyše adresa poškodenej mu bola v priebehu konania oznámená i samosudkyňou. Z listinných dôkazov jednoznačne vyplynulo, že v kritickom období, teda od februára 2016 do októbra 2016 vrátane, od júla 2017 do decembra 2017 vrátane, od januára 2018 až marca 2018 vrátane, od januára 2019 až novembra 2019 vrátane, a od februára 2020 do novembra 2020 vrátane obžalovaný výživné neuhrádzal, hoci podnikal, bol zamestnaný, avšak vyživovaciu povinnosť nenahlásil, resp. sa nezaujímal sa zodpovedne o prácu, nezaevidoval sa na úrade práce

Po právnej stránke potom súd konanie obžalovaného kvalifikoval ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b) Tr. zák. s poukázaním na § 138 písm. b) Tr. zák., teda, že najmenej dva mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas.

Obžalovaný bol doposiaľ desaťkrát súdne trestaný, v siedmich prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Trestným rozkazom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 4.1.2015, sp. zn. 0T/1/2015 právoplatným 4.1.2015 bol odsúdený za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. na trest odňatia slobody 8 mesiacov s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu 2 roky, v uvedenom konaní bolo rozhodnuté že sa neosvedčil a dňa 5.6.2017 bol nariadený výkon trestu, ktorý vykonal dňa 4.4.2019. Následne bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 2.3.2017, sp. zn. 2T/12/2017 právoplatným 2.3.2017 za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. na trest odňatia slobody 7 mesiacov nepodmienečne a naposledy rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 13.11.2018, sp. zn. 1T/96/2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23.10.2019, sp. zn. 3To/51/2019 právoplatným 23.10.2019 pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. na trest odňatia slobody 16 mesiacov nepodmienečne.

Priestupkovo postihnutý obžalovaný doposiaľ nebol.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák., teda že sa priznal k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval a jednu príťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák., teda že už bol za trestný čin odsúdený. V zmysle § 38 ods. 2 Tr. zák. potom súd vychádzal z trestnej sadzby 1 - 5 rokov.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Pri výmere trestu súd tiež prihliadol na účel trestu a na skutočnosť, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om trestnej činnosti tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na výchovu páchatel'a k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život a súčasne má odradiť iných od páchania trestnej činnosti. Je nepochybné, že obžalovaný bol niekoľkokrát súdne trestaný, ani doposiaľ uložené tresty u neho nevedli k náprave a opakovane sa dopúšťal trestnej činnosti, a preto má súd za to, že je potrebné a nevyhnutné uložiť mu nepodmienečný trest odňatia slobody. Nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov, teda pri spodnej hranici trestnej sadzby, sa súdu aj s poukazom na okolnosti prípadu, najmä skutočnosť, že obžalovaný si dlhodobo vôbec neplnil vyživovaciu povinnosť javí ako primeraný a spravodlivý, ktorým trestom sa zabezpečí zákonom sledovaný účel trestu.

Súd zaradil obžalovaného pre výkon trestu do ústavu so stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestnej činnosti bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Poučenie:

Tento rozsudok môže odvolaním napadnúť:

- a) **p r o k u r á t o r** pre nesprávnosť, ktoréhokoľvek výroku,
- b) **o b ž a l o v a n ý** pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,
- c) **p o š k o d e n ý** pre nesprávnosť výroku o náhrade škody,
- d) **z ú č a s t n e n á o s o b a** pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku, môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo, že chýba.

V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor; len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť, okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného.

Odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.